

[20]
Centralizacya

Towarzystwa Demokratycznego Polskiego

do

Ogółu tegoż Towarzystwa.

Obywatelu!

Między pozostającymi do zatwierdzenia czynnościami, winniśmy Wam w naj-
pierwszém miejscu przedstawić ostateczny wniosek względem Komisji Funduszb,
całej przyzwoitego zarządu podatkami braterskim przez Tow. składanym. - Wniosek
ten już od dawna gotowy i wstrzymany jedynie z powodu ważniejszych kwestyi, które-
mi uwaga Wasza w tym czasie zajęta była, w końcu bieżącego miesiąca wypra-
wionym zostanie; przy nim nicomieszkamy zatłaczyci sprawozdania z udzielonego
w upłynionych miesiącach wsparcia, nim to jednak nastąpi, w kółniku niniejszym -
niektóre porządkowe przedmioty zatwierdzić przedsięwzięmy. -

I: - Stosownie do przepisów Brz. Wew. ogłaszamy następujące decyzje
przez Ogół Tow. wydane.

a Na wniosek Sekcji Pantheonu o napisanie odezwy, wyzywającej
Emigracya, do połączenia się w jedną całość i wspólnego działania głosowało 694. x tych
Tow. wnioskiem. - - - 28.

Przeciw wniosкови - 666.

Wniosek przeto Sekcji Pantheonu według ustanowionego Kompletu w kółniku
№ 1273. większością całego Tow. odrzucony został. -

Nigdy nieporwata przytoczyć wszystkich powodów, któremu to odrzucenie po-
parte było, znaczną jednak część wotujących przeciwko wniosкови, nie poprzestając
na tem, że osobna odezwa wyzywająca Emigracya do połączenia, byłaby zbyt szkodliwa.
obok świeżo wydanej Manifestu, uważała, że w wywodzie myśli Sekcji Pantheonu
albo się przebiega zwątpienie i męta ufności w moralną siłę Tow., albo co gorzej
dla zwichnięcia jego mierzonych w tym czasie uświadom i namrozenia samego bytu przez
zamurzenie w ogólny domat emigracyjny. - Niektóre Sekcje poprzestaly na samem od-
kryciu tej cokolwiek dążności dla wsparcia swoich głosów, inne zaś jak najwyważniej-
szadaty, aby Sekcja Pantheonu za podanie wczorajszego wniosku do Tow. a szczególnie
za objawienie przeciwnych jego bytowi dążeń publicznie napomniiana była.

Między mętą liwą za wnioskiem głosujących znajdują się wota i tych członków,
którzy niepodzielając w najmniejszym względzie widoków przez Sekcję Pantheonu w wa-
nem piśmie rozwinętych, oświadczyli się tylko za rozostaniem po Emigracji Manifestu

Nr. kolejny	Mięzce nadeśtania	Wrzesień		Październik		Listopad		Grudzień		Styczeń		Potracenia z manifestu		Ugół występowy		Uwagi
		fr.	c.	fr.	c.	fr.	c.	fr.	c.	fr.	c.	fr.	c.	fr.	c.	
	2 przeniesienia	145.	75.	446.	75.	192.	15.	204.	55.	306.	50.	73.	80.	1221.	90.	
60.	Montrejean - 1 ciałon.	"	"	"	"	2.	"	"	"	"	"	"	"	2.	"	
61.	Montreuilhou - 2 ciałon.	"	"	"	"	"	"	"	"	12.	"	"	"	8.	"	od Lipca do Stycza
62.	Mortain - 2 ciałon.	"	"	"	"	8.	"	"	"	"	"	"	"	8.	"	
63.	Nantes - Seki	"	"	9.	50.	7.	25.	"	"	15.	"	3.	20.	28.	55.	od Ciemp. do Stycza
64.	Naveil - 1 ciałon.	"	"	"	"	"	"	2.	50.	"	"	"	"	2.	50.	od Wrzezi do Stycza
65.	Nevers - 2 ciałon.	"	"	"	"	"	"	2.	"	2.	50.	"	"	4.	50.	
66.	Nicot - Seki	"	"	"	"	"	"	14.	"	"	"	3.	58.	10.	45.	za Wrzezi i paźdz.
67.	Niomes - Seki	9.	"	"	"	"	"	10.	"	"	"	1.	"	18.	"	- 1/2 - 1/2 i Listop.
68.	Nogent le rotrou - 4 ciałon.	"	"	"	"	"	"	10.	50.	"	"	2.	5.	8.	45.	- 1/2 - 1/2 - 1/2
69.	Orleans - Seki	7.	50.	7.	"	"	"	"	"	11.	"	1.	15.	24.	35.	od Wrzezi do Stycza
70.	Pamiers - Seki	3.	25.	"	"	7.	50.	3.	50.	"	"	1.	45.	12.	80.	- 1/2 - 1/2
71.	Panttheon - Seki	13.	"	5.	"	"	"	7.	50.	3.	10.	5.	35.	23.	25.	
72.	Poitiers - Seki	22.	10.	22.	25.	39.	30.	19.	"	39.	15.	"	"	14.	80.	i 1 ciałon. z Genaj. za 2 Mace
73.	Privas - Seki	5.	25.	2.	25.	10.	25.	13.	75.	16.	75.	"	"	54.	25.	
74.	Puisjay - 2 ciałon.	"	"	"	"	"	"	"	"	1.	"	"	"	1.	"	za Grud. Stycza
75.	Puy l'Evêque - Seki	6.	50.	"	"	2.	50.	"	"	"	"	1.	50.	7.	50.	od Lipca do Listop.
76.	Rheims - 2 ciałon.	"	"	"	"	2.	"	2.	"	2.	"	"	75.	5.	25.	
77.	Remes - Seki	"	"	"	"	4.	"	4.	"	2.	50.	2.	40.	14.	10.	
78.	Rochechaourt - 1 ciałon.	3.	"	"	"	"	"	"	"	"	"	30.	"	2.	70.	za Maj. Czerw. Lipiec.
79.	Rocheport - 2 ciałon.	"	"	6.	"	"	"	"	"	"	"	1.	30.	4.	70.	za Lipiec. Siemp. Wrzezi.
80.	Roanne - 1 ciałon.	"	"	"	"	"	"	"	"	6.	"	"	"	6.	"	od Lipca do Stycza
81.	Rouen - Seki	"	"	23.	50.	"	"	"	"	29.	85.	"	"	53.	35.	za Paźdz. i List. Grud.
82.	Sens - 3 ciałon.	"	"	2.	"	"	"	"	"	"	"	"	"	2.	"	1 ciałon. za 2 Mace
83.	Strasbourg - Seki	"	"	"	"	"	"	"	"	2.	25.	"	"	2.	25.	
84.	St Amand - 3 ciałon.	"	"	"	"	6.	25.	"	"	9.	"	"	"	15.	25.	od Lipca do Stycza
85.	St Calais - Seki	3.	75.	"	"	3.	55.	11.	"	3.	50.	1.	35.	20.	45.	od Wrzezi do Stycza
86.	St Fay - 1 ciałon.	"	"	"	"	"	"	4.	"	6.	"	"	85.	3.	15.	- 1/2 - 1/2
87.	St Jean d'Angely - 2 ciałon.	"	"	6.	"	"	"	"	"	6.	"	"	"	12.	"	od Lipca do Stycza
88.	St Julien - 3 ciałon.	"	"	"	"	"	"	9.	"	1.	"	1.	20.	8.	80.	za Wrzezi. paźdz. Seki i 1 za Grud.
89.	St Maimeut - 2 ciałon.	2.	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	2.	"	za Ciemp. i Wrzezi.
90.	St Sauveur le Vicomte	"	"	2.	"	"	"	"	"	"	"	"	"	2.	"	- 1/2 - 1/2
91.	St Sever - 1 ciałon.	"	"	3.	"	"	"	"	"	"	"	"	"	3.	"	za Lipiec. Ciemp. Wrzezi.
92.	Tarbes - Seki	"	"	5.	"	"	"	"	"	"	"	50.	"	4.	50.	
93.	Toulouse - Seki	27.	25.	24.	45.	23.	35.	35.	25.	26.	65.	10.	10.	126.	75.	
94.	Tours - Seki	"	"	6.	"	"	"	13.	50.	"	"	70.	"	18.	80.	
95.	Troyes - Seki	21.	50.	20.	50.	14.	"	12.	"	"	"	6.	5.	61.	95.	
96.	Valence - 1 ciałon.	"	"	5.	"	"	"	"	"	"	"	"	"	5.	"	
97.	Vendome - 1 ciałon.	"	"	2.	"	"	"	"	"	"	"	30.	"	2.	70.	za Lipiec. Siemp. Wrzezi.
98.	Versailles - 1 ciałon.	"	"	"	"	20.	"	"	"	"	"	"	"	20.	"	- 1/2 - 1/2 - 1/2 - paźdz.
99.	Villemeuse - Seki	7.	10.	"	"	"	"	17.	50.	10.	75.	3.	90.	31.	45.	
100.	Villers Cotteret - 1 ciałon.	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	7.	"	od paźdz. do Marca
101.	Vimontiers - Seki	"	"	2.	50.	2.	"	3.	"	"	"	"	"	13.	50.	od Wrzezi do Stycza
102.	Vire - Seki	17.	50.	10.	"	"	"	"	"	"	"	50.	"	27.	"	
	Summa wplyw.	1244.	45.	623.	70.	1344.	10.	1398.	55.	1519.	50.	122.	35.	12050.	195.	
	do przeniesienia Molins. od wplywu do Miacz. Grud. i Styczniu.														32.	60.
	do przedany Manifestu do Styczniu														2.	50.
	wynikto w ogole do kasyj. Sowi.														2123.	5.

Wyliczenia

Wydatek
Szczegółowy z Kasy Towarzystwa Demokratycznego
od 1° Września 1836 r. do 1° Lutego 1837 r.

Przedmiot wydatku.	Miesiące								Ogół wydatku	Uwagi		
	Wrzesień		Październik		Listopad		Grudzień				Styczeń	
	fr.	c.	fr.	c.	fr.	c.	fr.	c.	fr.			c.
1. Ekspedycje przychodzące. — " — " — " — " —	58	70.	109	30.	77	90.	78	80.	97	"	421.	70.
2. Ekspedycje dochodzące. — " — " — " — " —	25.	"	28	"	22.	20.	24.	60.	15.	30.	126.	60.
3. Rozesłanie okólników i Manifestu Towarzystwa	17	26.	37	76.	24.	40.	49.	50.	57	35.	186.	25.
4. Prenumerata pism politycznych. — " — " — " —	"	"	3	75.	"	"	3	75.	17	30.	24.	80.
5. Opłata od piśmieży i drzewa do Biblioteki nadesłanych	5.	40.	7	70.	6	20.	12	75.	13.	65.	40	30.
6. Zakupienie drzewa do Biblioteki Towarzystwa	13.	20.	12	"	"	"	39	30.	"	"	65.	"
7. Papier na Okólniki i materiały piśmienne	"	"	"	"	"	"	315.	5.	"	"	316.	5.
8. Druk Okólników Cenzury i Skargi Sek. Louisa.	"	"	"	"	"	"	"	"	410.	"	410.	"
9. Druk Manifestu Towarzystwa. — " — " — " —	"	"	"	"	"	"	"	"	210.	"	210.	"
10. Wynajęcie sali posiedzeń. — " — " — " —	8.	65.	8.	65.	8.	65.	8.	65.	8.	65.	43.	25.
11. Opał kancelaryjny, światło i drobne wydatki.	"	"	"	"	13.	25.	15.	95.	17.	20.	46.	40.
12. Koleśka dla drukarzy Okólników. — " — " —	"	"	"	"	"	"	"	"	12.	"	12.	"
13. Wydatki byłej Sek. przestała w sierpniu i Wrześniu.	"	"	14.	50.	"	"	"	"	"	"	14.	50.
14. Kł. druk angielski poślano Sek. Londyńskiej.	"	"	"	"	"	"	"	"	100.	"	100.	"
15. Dodatek całonocny Cenzury. — " — " — " —	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"
Summa ogólna wydatku. —	128.	20.	216.	65.	159.	20.	558.	85.	958.	95.	2021.	85.

Rekapitulacja.

Remanent Kasy Towarzystwa w dniu 1° Września 1836 r. wynosił. — fr. 1013.-15°
 Wpływ otrzymany od 1° Września 1836 r. do 1° Lutego 1837 r. wynosi — — — — — 2123.-5°
 —————
 —————
 Wydano od 1° Września do 1° Lutego — — — — — fr. 2,021.-85°
 Pozostaje w Kasie Towarzystwa — — — — — fr. 1914.-35°

III Akt podany do dzienników Angielskich.

Przed niejakim czasem podniosły się w Anglii głosy wsteczające sprawię polskiej i mianujące przewagę Moskwy tryumfem cywilizacji i sprawiedliwości. Edmund Beales, znany przyjaciel Polski, wystąpił w jej obronie. Szlachetny krok Angielskiego radykalisty, serdecznym społecznikiem podrytkowany, zastąpił na odrośniętą ze strony Towarzystwa; ja to tem bardziej iż on przez dzienniki krajowe zaręczał Polaków o przyniesienie świadectwa cygnom przez siebie powołanym. Jakoż mieliśmy zamiar wygotować stosowny projekt odpowiedzi i używającym sposobem do dyskusji ogłosić go przedstawić. — Tę jednak samo wytłomaczenie tak głównego piśmie jakoteż innych w związku z niem bieżących artykułów, tudzież rozpatrzenie się we wysołkiem, potrzebowały dłuższego niż nasze spodziewanie czasu, niechcąc przeto większą jeszcze przewłoką, zmniejszając ważność odpowiedzi, jakaby Towarzystwo przeto wotować uchwałić mogło, napisaliśmy ją sami na mocy Art. 4 d. 6. w. 1. — Akt ten, przestany za pośrednictwem Sek. Londyńskiej, przy niniejszym Okólniku do wiadomości i zatwierdzenia Towarzystwa oddzielnie zataczamy. —

IV. Mogiła Kościuszki pod Fontainebleau.

Lenana potakom familia Celtnerów, chcąc uczcić pamięć Kościuszki z którym ja nierozdzielnie wiązały przyjaźni i pożycia domowego Tęczyły, w posiadłości swojej okolo Fontainebleau zamierzyła wyposażyć mu pomnik nakosztalt mogiły na górze Bromistany pod Frankowem. — Posiadłość ta Polonia-sur-Loing zwana też właśnie w tej okolicy, gdzie Kościusko po powrocie z Ameryki przez lat 15 przebywał i niecierpił szczerzego mienia na niecierzenie ulgi cierpiącym; mieszkający więc gmin przyległych ze skwała pbiwością potaczyli nsiłowania swoje z domem Celtnerów, a nado chwarta została subskrypcya publiczna dla tych wyrostnik, którzyby datkiem pieniężnym przyczynili się chcieli do przedszego wzniesienia Monumentu, jaki przyjaźni i wdzięczność dla cnót prywatnych Bohatera Polski w ustroju swojem poświęca. —

Extraktowie Sek. L'aigle, dwóch z Briquebec i dwóch z Cosne, powródowani odczeka, przez Jenerata Sznaide z tej okoliczności do Emigracji wydana, wnoszą, aby i Tow. niedając się uprzedzić rezkie braci tutejsza, zebrała u siebie składkę w imieniu swojem na ten cel ofiarowała. — Nie zapewne nie ujmiemy ani ze słachetności pobudek, ani z piękności samego dzieła, kiedy powiemy, że cały jego charakter jest więcej wyrażany, jak ogólny, więcej prywatny jak publiczny. Jedna familia, jedna okolica Francji, chce mieć pomiędzy sobą grobowiec przyjaciele i dobroczyńcy swojego; jeżeli zaś nadaje mu wznioślejsza i okaralsza postać, to jedynie dla tej przyczyny, aby go uczynić godnym czeronego przez siebie męża, który był zarazem Bohaterem Wielkiego Narodu i obrońcą, powstającej wolności. Takie przedwzięcie jakkolwiek pod każdym względem dla nas potakom pochlebne, nie ma przecie najmniejszego związku z narodowym i politycznym charakterem Tow., i owszem nadwierzyci i zatrzeć moglibyśmy jego indywidualne ryny przez wzmieszanie do nich nie- wlasnym sposobem publicznej wdzięczności, jaka Narod Polski swemu Bohatrowi jest winien. Lecz chociaż by nawet cała Francja zamierzała uczcić pamięć Kościuszki, i chociażby przedmiotem tego uczczenia, jwi nie były ciche prywatne jego cnoty, ale zasługi dla ojczyzny i ludzkości położone, pamiętać winniśmy na to, że i w ten czas byliśmy stroną, Polakami i reprezentantami Narodu, na który wyrzędzona przez obcych części jego Bohatrowi, prawem dziedziectwa obłyda. Do wierzmy tylko należy wynar grudać zasługi dla niej położone. Dopelnita ona tego świętego obowiązku względem Kościuszki, pozwólmy, aby cnoty jego prywatne uczczone były przez najbliższych przyjaźni, kładąc to nowy listek do wieńca Bohatyrskiego dodany, i tem piękniejszą, że go bezisterniowna ręka cudzoziemca nosiłkuła. Dla tych powodów nie sadząc, aby Tow. w charakterze publicznym jakośkolwiek udział w stawianym dla Kościuszki pomniku, brai mogło, wniosku powyżej wspomnianego nie popieramy. Sdoby jednak kto z członków prze- stanie na ten cel prywatnej od siebie składki na ręce nasze za dogodne udzielać, takowa po wzbieraniu znaczniejzej summy wraz z listą ofiarujących na miejsce porzeczane oddać nieomiczkamy.

V.

Zawiadomienia.

1. Dotychczasowe zamieszczania w Okólninach przyjętych i wykonalnych, dopełniały swojakięgo przeznaczenia: podawaly do wiadomości Tow. decyzye Sekcyi, przecinko którym zachodzię mogły opozycye lub protestacye, i w braku pisma Tow. zastępowaly nakazane ustawami ogłoszenia na xewnatr. Ponieważ stąd już pismo Towarzystwa nieprzerwanie wychodzić będzie, winniśmy przestrzedz, iż nadal wszyscy przyjęci i wykwalifikowani, względem których wydane decyzye, bądź przez upływanie narzaczonych do appellacyi lub opozycyi terminów, bądź przez stanowcze ich rozszadzenie, prawomocnemi się stana, w temże piśmie Towarzystwa dla powozedniejszej o nich wiadomości zamieszczani będą. — z tego powodu, zwracamy uwagę wszystkich Sekcyi, aby po zasobem wykwalifikowania decyzyi swoich wozeczai stronom nicomicznaly — Członkowie zaś którzyby bądź appellacye bądź opozycye zakładać mieli, aby oznaczonych ustawami terminów pilnowali. —

2. — Do uzupełnienia kontroli ogólniej potrzebne są wiadomości o miejscu urodzenia każdego członka, biografie z którychby wiadomości ta powzieta, bądź mogła kompletne nie są. Wyzdany więc niniejszem tych wszystkich, którzy na manifestie z wymienieniem miejsca pochodzenia zamieszczani nie zostali, aby przy zwyczajnych ekspedycjach miesięcznych o tym szczególe doniesli. —

Niektóre Sekcyje i członkowie nieregularnie wnoszą wie ze składek ustawami przepisanych. Tym ogólniej przypominamy potrzebe wiekziej regularności na przyszłość. — Następujące zaś Sekcyje które od 5 do 10 miesięcy zadanych składek, mimo wezwani naszych nie nadeszaly podajemy do wiadomości Tow. i wzywamy je publicznie tak do wnoszenia się, z zaległości jako też do wnoszenia składek wiazacych. — Nazwiska ich są:

1. Les Sables d'Ornon zadanych składek nie wnoszą

2. Paderes — od 1 kwietnia 1836 r. —

3. Jersey nigdy

4. Pajarc — od 1 $\frac{1}{2}$ — $\frac{1}{2}$

5. Agen — od 1 Września — $\frac{1}{2}$

6. Castres — od 1. — $\frac{1}{2}$ — $\frac{1}{2}$

7. Mont-de-Marsan od 1. — $\frac{1}{2}$ — $\frac{1}{2}$

8. Villefranche od 1. — $\frac{1}{2}$ — $\frac{1}{2}$

9. Vire — od 1. — $\frac{1}{2}$ — $\frac{1}{2}$

nie wnoszą

VI. Przyjści i Wykresleni.

Od dnia 10 Grudnia 1836 r. zostali przyjęci na członków T.D.P.

Numer Kontrol.	Nazwisko i imię	Data przy- jścia	przez którą Sekcyę	Miejsce pobytu	Numer kontrol.	Nazwisko i imię	Data przy- jścia	przez którą Sekcyę	Miejsce pobytu
1608.	Feliński Michał		Poitiers.	"	1633.	Koziorowski Józef	25/12.	Privas.	Valence
1609.	Ladomirski Mawrycy	29/11.	Ammonay	"	1634.	Skalski Jan	31/12.	Privas.	Privas.
1610.	Lozynski Leon	4/12.	- 2 ^e -	"	1635.	Godlewski Mawrycy	15/1.	- 2 ^e -	Dieu-le-fit
1611.	Frankowski Jan Józef	4/12.	- 2 ^e -	"	1636.	Debicki Hieronim	18/12.	Ammonay	"
1612.	Harakop Franciszek	18/12.	La Bastide	"	1637.	Pogorzelski Grzegorz	24/2.	- 2 ^e -	"
1613.	Kurowski Marcin	18/12.	- 2 ^e -	"	1638.	Stępniewicz Leonard Mawr.	31/12.	Lyon.	"
1614.	Sieratowski Józef	18/12.	- 2 ^e -	"	1639.	Łoisicki Kamery	31/12.	- 2 ^e -	"
1615.	Bélikowski Leopold	20/12.	Draguignan	"	1640.	Dyrmont Konstanty	4/2.	Poitiers	Chalon s/Ma.
1616.	Kastro Marcin	17/10.	Olermond fca	"	1641.	Leszczynski Jerzy	4/2.	- 2 ^e -	S ^t Jean d'Am
1617.	Kardecki Onufry	10/12.	Privas.	"	1642.	Buhtiewicz Piotr	4/2.	- 2 ^e -	Renan.
1618.	Kraepcki Jan	13/12.	Poitiers	Strasbourg	1643.	Leniewicz Konstanty	4/2.	- 2 ^e -	- 2 ^e -
1619.	Dobinski Franciszek	2/1.	Strasbourg	Molsheim	1644.	Domaszewicz Aleksander	3/2.	- 2 ^e -	S ^t Bonnet
1620.	Zienkowiak Leon.	2/1.	- 2 ^e -	- 2 ^e -	1645.	Sajderski Wincenty	4/2.	- 2 ^e -	Poitiers
1621.	Maciejowski Władysław	2/1.	- 2 ^e -	- 2 ^e -	1646.	Łbero Henryk	2/1.	Bordeaux	"
1622.	Dziewiecki Mawrycy	11/1.	Poitiers	"	1647.	Krajcki Tomasz	4/2.	Poitiers	S ^t Jozef
1623.	Kujawski Tomasz	11/1.	- 2 ^e -	Decize	1648.	Chodźko Michał	12/2.	Panthéon	Paris
1624.	Lapinski Dominik	11/1.	- 2 ^e -	Montcaillon	1649.	Mieczkowski Julian	29/1.	- 2 ^e -	- 2 ^e -
1625.	Porowski Józef	11/1.	- 2 ^e -	Decize	1650.	Smolenski Michał	15/1.	Montpellier	"
1626.	Mickiński Ign. Józef	18/12.	Bordeaux	"	1651.	Lurkowski Aleksander	15/1.	- 2 ^e -	"
1627.	Swidorski Tomasz	25/12.	- 2 ^e -	"	1652.	Górski Kasper	15/1.	- 2 ^e -	S ^t Bonnet
1628.	Debinski Karol	28/12.	Pamiers.	"	1653.	Bieganski Franciszek	15/1.	- 2 ^e -	- 2 ^e -
1629.	Miernikowski Siedecy	20/12.	Montpellier	"	1654.	Dąbrowski Leopold	1/2.	Angers.	"
1630.	Stypski Jan	20/12.	- 2 ^e -	"	1655.	Szpinalski Marcin Włodek	9/2.	S ^t Etienne	"
1631.	Nudera Jan	4/1.	S ^t Etienne	"	1656.	Kwakowski Wincenty	9/2.	- 2 ^e -	"
1632.	Chorski Felix	4/1.	- 2 ^e -	"	1657.	Turkowski Zydzor		Privas	Valence
1632.	Zylogórski		Londyn	"					

Wykresleni.

Numer bieżą- cy	Nazwisko i imię	Data wykre- ślenia	przez którą Sekcyę	Numer bieżą- cy	Nazwisko i imię	Data wykre- ślenia	przez którą Sekcyę
1.	Pruszyński Romuald	9/10.	Lyon	9.	Rubawicz Paweł		
2.	Miołewicz Jan		- 2 ^e -	10.	Bożantowski Franciszek	15/2.	Montpellier
3.	Borajski Józef			11.	Zobierzchowski Ludwik	15/2.	Poitiers
4.	Wiatkowski Alfons	10/12.	Amiens.				- 2 ^e -
5.	Pruszyński Ignacy	2/11.	Loudun				
6.	Pruszyński Julian	11/1.	Poitiers				
7.	Lewicki Szymon	12/1.	Angoulême				
8.	Majewski Franciszek	1/1.	Privas.				
				Zmarli			
				1.	Morgulec Kamery	12/1.	Troyes.
				2.	Potocki Leopold.	1/2.	Paris.

Sekcyje przybyłe. - 1. Chizé - 2. La Rochelle. - 3. St Etienne. -
 Sekcyje ubyte - 1. Melle - 2. Draguignan. -

Poitiers dnia 18 Lutego 1837 r.

Sekretarzo

Robert Amielowski

Przewidyjący z Koleji
M. Janowski

Do
Edmunda Beales
Obywatela Wielkiej Brytanii
w Londynie.

Obywatelu!

szlachetnie ująłeś się za ucześnym narodem, który dla tego w oczach Wielkiej Brytanii jest oczernianym, iż się z jej Tona o pomste krzywd mu wyrządzonych, o jego odwieczną prawdę, o jego niepodległość, miliony głosów podnosi. - Nie potrafią wprawdzie otudzić tej boskiej sympatii pamflety, techniczne miłością dla Moskwy, nikogo w błąd nie wprowadzają, owe dziwadzane przez złe wiary wymyślane przypuszczenia, jakoby sprawa Polski nie była naradowa, ale jeźniejszej kasty sprawa, jakoby Moskwa zagarnęła lud polski pod swoje opiekunickie wierzchoła, wyprowadziła go z wromotnej niewoli, jakoby na głony jego błogostą, wione dobrodziejstwa cywilizacji rozlała, jakoby, o zgrozo! upadek Polski miał być tryumfem sprawiedliwości. - Lecz na tak bluźnierczy język, wzdrygnąć się musiał i oburzyć Twój szlachetny umysł. Podniósłes rękoma, zuchwiałe pod nogi sumiennych ludzi rekawice, i krwawa, męczeńska karta dziejów naszych, w której niemal mierzą każdy, podobnym bredniom fałsz zadaje, potwarzące nota zamknięte.

Tomarze i reprezentanci uczeni ożywiających serca demokratów polskich, nie możemy w sobie zataić smutku, jakie słowa Twoje śmiertelnie, sprawy natchnione, na nas wywarły.

Składając Ci zatem w ich imieniu, serdeczne dzięki, przynosimy zarazem Twemu Aktowi z dnia 9 Grudnia r. z. publiczne świadectwo, o które wszystkich patriotów polskich wezwaliśmy.

Słowo Twoje dowodzą w obronie obcej ojczyzny, obcego ludu podniesiony, jest głosem sumienia, prawdy i rozumu. - Zgłębiając go sadziłbyś, że Beales Obywatel Wielkiej Brytanii, jest zarazem Polakiem Obywatелеm, że w jego żyłach nasza krew płynie, że się w nieszczęściach naszych wychował, że z nami żył, z nami razem cierpiał. W myślach albionu jego przebijają się gruntowna znajomość ustowań, życzeń i potrzeb Polski, spełnionej i spełnić się mającej przez nie myśli, Tonem znajomości wszystkich tajemnic ducha i serca polskiego. Jakoż dawniejsze a mianowicie ostatnie powstanie, nie było młdą robotą uprzywilejowanych, ale wspaniałym dziełem ludu, który zmiecię poliniony dług, niewola, a przytem przerażony wierzaca, nad resztą Europy burza, sam swoje podwojne jarkimo zranic i dla szczęścia drugich poświęcić się postanowił. - Szlachetny Polaka, jeżeli w tym dziele jani wieła udział, to dla tego, że wozzechwładnej

XCI

woli

woli narodu uleść musiała, że się we krwi wrogów ze swych politycznych zbrodni obmyje pragnęła, że nareszcie i ona w pierwiach swoich klejący ogień miłości Błogosławny uczyła. Nie odmańając jej przeto udziału w ostatnich o niepodległość narodził się, do których jako cząstka narodu z obowiązku i z wrodzonego wyżytkim polakom patriotyzmu należała, przeczynny jak najmocniej, jakoby ich dusza i potęga była, w nich wielce interes i potrzeby krajowe wyobrażała, to jest: jakoby sprawa narodowa, jej sprawa, być miała. — Zdołała ona wprawdzie zawrzeć, w czasie wielkich ruchów, zdradę i podjęciem u wspaniałomyślnego i łatwo zapominającego, chwytanych krzywd ludu, władze sobie wyłudzić i jej z uszczerbkiem rzeczy publicznej nadziwić; lecz ta ostrożna i pozorowa przewaga nie upoważnia do wystawiania i złydztwa za wrochwaładną psania narodu. — I zaiste, czyż nie wiadomo, że rewolucyjny Listopadowa z rozpaczy i smutkiem ludu w otolity, sercu Polaki, wynotana, woszeze i w zstnie całego kraju, jako jutrzienka powszechnego uwamowolnienia, okrzykami radości powitana, zotolała? Na jej czarodziejskie hasło objawili lud we wzożytkich punktach, gotowość do walki za niepodległość i spotecane swobody. Do przyszłej historii należy wykryć w całym blasku i dać poznać w szczegółach te wroczyste objawienia powszechniej masy dążeń, — ten promienny wieniec patriotyzmu, który w mgnieniu oka nad głowami rodziny Polskiej zajaśniał. — My ograniczymy się, na wzmiance o duchu jaki ożywił niekropomna, rewolucyjną armia, i o myśli która przewodziła ludowi Woszezeze w powstaniu 10 sierpnia.

Masa armii najwcierniejszym była tłomaczem narodowych uczuć; ona to przed rozpoczęciem walki, wolała na swoich przeciwników: za wroczę i nasze wolności! a kiedy niezaszczęśliwe narzędzia despotyzmu nie zrozumiały jej szczytnego głosu, bagnietem i lancą budziła w nich uczucie własnej godności i upominała się, o wydarte swojej ojczyźnie prawa. — Świadkami pola Szwarka, Grochowa i tylu miejsc pamiętnych, trupem moskiewskim zastanych. — Szlachta nie liczna nie mogła podnieść ani przymusić chłopów do takiego buntu. / bo tak nazywa nasze rewolucja, rękodzielnik z Manchesteru, buntu, którego po trzykroć odnawiane armie moskiewskie pokroń nie dołoty. — Buntownikem był i jest mikołaj, który na święte prawa narodu nastąpił; on sam przywołał chłopów polonich do udziału w swym buncie, kiedy ich w ciężkich dybach przeciw własnej ojczyźnie prowadził. — Pod ojcyste zaś sztandary, chłop polski, nuncąc swoje ulubiona, narodowa piroszka, bez przymusu o choco przybiegał, sam się pod nie zaciagał, pod niemi walczył, zwycięzał, umierał. — I w rzeczy samej, był on w najwyższym stopniu uniesienia patriotycznego, dopóki rewolucja wolała niedowierzanacane piętno popularnego ruchu. — Poźniej, kiedy dla interesu karsty najłatwiejszy jej kierunek nadano, kiedy ogólny zapal ludu w samym wybuchu stłumiono, kiedy nareszcie po 10^{ciu} miesięcznej walce, przez zdradę i niedość zność, zmuszono go do złożenia dobrze zastawionej broni, porwał z rozpaczy pędziły ma kij do rzeki i rzucił się bez znajomości cudzej mowy, w różne światła strony, aby u Boga i ludzi pomotać za polskie wynotai. — Byli tacy, co go zrozumieć, co mu łopatnie podali ręce, i jak gdyby własnej sprawy obrony, w upominku wdziecaności laurami uniesienych stronie. — Tak nieznanego w dziejach świata zaszczętu, żaden choćby najprzebiegłszy właściciel mikołaja doznać nie potrafi.

Doznali go przecieć nie od swoich, ale od obcych, na publicznych uroczystych zgromadzeniach, Chłopi polscy, przeciw żołnierze Stocanka i Grochowa
Victrix causa diu placuit, sed victa Catoni!

Matka więc z której tego rodzaju rycerze pochodzili, nie musiała być zła, chęta z ich lennoddawcą, matką; ale była to jakaś świąta, narodowa, Europejska, ogólna, o zwałone prawa ludzkości, sprawiedliwa wojna. —

Noc 15° Sierpnia 1831 r. i podobne jej wzniesiły nawet za Kosińskiego spełnione drammaty, jako reakcyjne przeciw Arystokracji, niepospolite, także w dziejach ludu polskiego odgrywają rolę. Wypadki te należą wprawdzie do takich nadzwyczajnych zjawisk, na które wspólna matka ojczyzna, swoje omiatale zamyka oczy; sadząc jednak po nich o uświadomieniu jej, nieodróżnionych synów, trudno zaprzeczyć, iżby ci tak dla zewnętrznych jak wewnętrznych ciemności jednakowa, nie paliła nienawiścią, i dla powszechnego uświadomienia, do wszelkich poświęceń nie byli gotowi — Znaliśmy dobrze bez wątpienia ich piękna, rezygnacja i wierność jej, współzawodnicie w narodzie, ów okrzykany nacelnik arystokracji, ów namaszczony przez kogós na króla Czarotoryski, kiedy unikając skutków sprowadzonego gniewu ludu Warszawy, we wspomnianej nocy hawiełbna ratował się nieczeka. — I z tego też względu nieraprzeczona, cieżgodny Obywatelu wyrzekł się prawdy, która, my za Toba postawiamy — Nie! nigdy przez nigdy, Arystokracja w Polsce panować nie będzie; jej wpływ i znaczenie, na zawsze porzeczony. — Gdyby jednak w swoim obroźniczym upamiętaniu za dawne przysławieniami obstawała, gdyby, się z zastawiających nie wymiastowała przezadów; gdyby nie zstała do ludu i ludem się, nie stała, pierwszy lepszy ruch popularny rozrzucił jej spruchnięte szkielety i w nowym porządku rzeczy szczerze z nich nie pozostawi. —

Dla zniszczenia nawet zawczasu jej nieczynych zamysłów, dla odjęcia jej możności skądzenia kiedykolwiek, bądź w kraju, bądź za granicą, ojczyźnej sprawie, tudzież dla dania rekoni przyjacielom radykalnej reformy społeczeństwa, co do przyszłego rozwinięcia ruchu rewolucyjnego w Polsce, stanęło i stoi wielkie stowarzyszenie narodowe, pod nazwiskiem Towarzystwa Demokratycznego Polskiego znane. Zjawiały ono ważne polityczne stanowisko, zamknęło drogę Arystokracji do wszelkich na przyszłość niegodziwości, przez wzięcie na siebie całego ciężaru, publicznych krajów interesów.

Wydany przez nie, przed parą, miesiącami Manifest, w całym świecie sprawie, poloni wykarzał — dowiódł, że idea demokratyczna, była i jest od niepamiętnych czasów narodowa, idea — osadził surowo całą przeszłość szlacheckiego stanu — rozjaśnił i rozwinął socjalne i polityczne zasady, które członkowie wycaerpali z myśli narodowej i postępowego ducha czasu — oznaaczył dotkładnie cel ich stowarzyszenia — i podał środki jakimi tenże cel osiągnięty być może. — Akt ten, dzieło zbiorowe tysięcy kilku set milionów, prawdziwe odbicie ducha narodowego, — będzie li doręczonym Szanownemu Obywatelu. — Lechcij go jako główne świadectwo, Twemu sumieniu głośno uważać. —

I spodziewamy się, iż po jego odczytaniu, żadna już między nami

co do pojnowania rzeczy polskich nie zajdzie różnica: zachowując zawsze toż same serdeczne współczucie dla nieszczęść narodu który zastaniając przez wieki cywilizacya Europy, położył dla niej niezaprzeczone zasługi, zgodził się z nami na to wszystko cośmy o przeszłości społecznego stanu naszego powiedzieli. Owozem pochlebiamy sobie i mamy zupełną nadzieję, iż wkrótce ten manifest za tarce, przeciw wymierzonym na ulubioną od Ciebie sprawę napisać, nie przestaniez nigdy być jej gorliwym obrońcą i tłumaczem naszych polskich narodowych, demokratycznych uczuć przed oświeconym ludem Wielkiej Brytanii.

Pozostaje nam tylko życzyć Przanowemu Obywatelu, ażeby w Twoich usiłowaniach wspieranym był przez swych współziomków, mianowicie tych, z którymi Ciebie ściśle łączą toż same zasady radykalnych; bo tym tylko sposobem tytuł przyjaciela Polaki przestanie być rozważnie udzielany osobom, ożywionym zapewne uczuciami filantropii, - ale nie zdolnym wtajemniczyć się we własność natchnienia wieku, a następnie obojętnym świadkom ruchu jaki się objawia w umyśle społeczeństw Europejskich. - By nasze życzenia mogły być jak najrychlej spełnione. Obyśmy wkrótce dočekali się mogli nowej epoki, kiedy całe ludy podając sobie pomocnicze ręce, rzekną do siebie nawzajem: Sprzymierimy się dla wspólnego szczęścia, i niech to przymierze będzie solidarnem, jako między przyjaciółmi i bracia.

Paris le 18 Lutego 1836r.

Pozdrowienie i braterstwo

/: podpisano: / Otkonkowie Centralizacji. -

Za zgodności

Secretarx Centralizacji

Robert Amielewicz